

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce: **J. V.**, bytem, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 3792, 760 01 Zlín, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2016, č. j. KUZL 25712/2016, sp. zn. KUSP/77501/2016/PŽÚ/Do,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á**.

II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce napadá rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odbor právní a Krajský živnostenský úřad, ze dne 11. 5. 2016, č. j. KUZL 25712/2016, sp. zn. KUSP/77501/2016/PŽÚ/Do (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo dle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Vizovice, odboru přestupkového a správního (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 21. 3. 2016, č. j. MUVIZ 5414/2016, a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno. Správním orgánem prvního stupně bylo s odkazem na § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), zastaveno řízení vedené proti

žalobci pro podezření ze spáchání přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) téhož zákona, kterého se měl dopustit tím, že dne 26. 10. 2015 v 12:16 hod. v k. ú. Obce Lhostsko na parcele č. 321/5 a 321/23 ořezal a odcizil dřeviny v hodnotě cca 2 000 Kč majitele P. S. a obce, čímž měl úmyslně způsobit škodu na cizím majetku krádeží. Důvodem pro zastavení řízení byla skutečnost, že spáchání skutku, o němž se vedlo řízení, nebylo žalobci prokázáno.

Žalobce nesouhlasí se závěry učiněné žalovaným v napadeném rozhodnutí a požaduje, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a přiznal žalobci náhradu nemajetkové újmy ve výši 1 000 000 Kč. Žalobce namítá, že ze strany soudu, správních orgánů a Policie ČR došlo k porušení zákona a práva na spravedlivý proces. Žádá, aby soud přehodnotil své předchozí rozhodnutí ze dne 2. 6. 2014, č. j. 41 A 56/2014. Žalobce byl několikrát křivě obviněn ze spáchání přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) a má za to, že byl v této věci spáchán trestný čin podle § 158 odst. 1 trestního řádu a zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR.

Žalovaný k věci uvedl, že se s námitkami a požadavky uplatněnými žalobcem neztotožňuje, neboť tyto byly vypořádány v napadeném rozhodnutí. Žalobce navíc neuvádí žádné relevantní námitky, pro které by rozhodnutí správních orgánů měla být nesprávná či nezákonná. Některé požadavky žalobce taktéž přesahují rámec soudního přezkumu správních rozhodnutí vydaných v přestupkovém řízení.

Soud konstatuje, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Soud posoudil žalobní námitky žalobce a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.

V dané věci se žalobce podanou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jímž bylo zastaveno řízení o přestupku vedené proti žalobci. Dále požadoval přiznání náhrady škody za nemajetkovou újmu mu způsobenou ve výši 1 000 000 Kč. Uvádí, že byl křivě obviněn a ve věci byl spáchán trestný čin. Zároveň žalobce navrhuje, aby soud přehodnotil své rozhodnutí ve věci žalobce vedené pod sp. zn. 41 A 56/2014.

Usnesením zdejšího soudu ze dne 30. 10. 2017, č. j. 41A 45/2017-14, byla část žaloby o zaplacení částky ve výši 1 000 000 Kč, v níž žalobce uvádí, že „*zvůle všech zúčastněných, kde právo na způsobené příkoří při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným postupem je právo žalobce na náhradu škody nemajetkové újmy ve výši 1 000 000 Kč*“, vyloučena k samostatnému projednání. Toto usnesení nabylo právní moci dne 1. 11. 2017.

Krajský soud zjistil ze správního spisu, že dne 25. 11. 2015 správní orgán prvního stupně obdržel od Policie ČR, obvodní oddělení Vizovice, oznámení přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích. Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 26. 10. 2015 v 12:16 hod. v k. ú. obce na parcele č. 321/5 a 321/23 ořezal a odcizil dřeviny v hodnotě 2 000 Kč majitele P. S. a obce Dne 15. 2. 2016 se ve věci konalo ústní jednání. Správní orgán prvního stupně po provedeném dokazování nedospěl k jednoznačnému závěru o vině či nevině žalobce a řízení rozhodnutím ze dne 21. 3. 2016 zastavil. Následně dne 11. 4. 2016 podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, v němž žalobce vznesl nárok na odškodnění ve věci náhrady škody – nemajetkové újmy ve výši 200 000 Kč a dodal, že se jedná o opakované nepravdivé křivé obvinění občanského soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) oznamovatele P. S. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí se závěry prvostupňového správního orgánu ztotožnil a konstatoval, že o přiznání nároku za nemajetkovou újmu nelze v rámci odvolacího řízení rozhodovat. Ohledně tvrzení žalobce, že se v jeho případě jedná o přestupek proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, žalovaný odkázal žalobce na podání takového podnětu u věcně a místně příslušného správního orgánu. Dle žalovaného však nic nenasvědčuje tomu, že by v případě Petra Smetany existovalo podezření ze spáchání takového přestupku.

Krajský soud konstatuje, že žalobce podal žalobu proti Krajskému úřadu Zlínského kraje, odbor právní a Krajský živnostenský úřad, ze dne 11. 5. 2016, č. j. KUZL 25712/2016, sp. zn. KUSP/77501/2016/PŽÚ/Do. Tímto rozhodnutím, jak již uvedeno shora, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Vizovice, odboru přestupkového a správního, ze dne 21. 3. 2016, č. j. MUVIZ 5414/2016, jímž bylo správní řízení vedené proti žalobci pro podezření ze spáchání přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích v souladu s § 76 odst. 1 písm. c) téhož zákona zastaveno, neboť správní orgán dospěl k závěru, že zde existují pochybnosti o vině žalobce. Žalovaný se s postupem správního orgánu ztotožnil a odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí zamítl. V nyní probíhajícím řízení je tak soud oprávněn přezkoumávat právě a pouze tato dvě správní rozhodnutí.

Řízení vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 41 A 56/2014, bylo skončeno dne 5. 10. 2015, kdy nabyl právní moci rozsudek ze dne 9. 9. 2015, č. j. 41 A 56/2014-52, aniž by žalobce podal kasační stížnost. Tímto rozsudkem byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 31. 3. 2014, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí vydané Městským úřadem Vizovice ze dne 23. 1. 2014, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích. Krajský

soud ve správním soudnictví není oprávněn přehodnocovat pravomocně skončená řízení vedená u zdejšího soudu. Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 9. 9. 2015, č. j. 41 A 56/2014-52, byl navíc žalobce poučen o tom, že lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení k Nejvyššímu správnímu soudu. Námitka žalobce tak zcela přesahuje rámec soudního přezkumu napadeného rozhodnutí.

Stejně tak je irelevantní námitka žalobce ohledně tvrzení, že byl křivě obviněn ze spáchání přestupku, popř. že byl proti němu spáchán trestný čin. Tyto skutečnosti však nijak nesouvisí s předmětem řízení a soud se dále touto námitkou zabývat nebude. Soud jen poznamenává, že v řízení před krajským soudem sp. zn. 41 A 56/2014 bylo navíc prokázáno (jak uvedeno shora), že se žalobce daného přestupku dopustil a o křivé obvinění se tedy nejednalo.

Krajský soud na základě shora provedeného posouzení žalobní námítky dospěl k závěru, že tato není důvodná, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 22. listopadu 2017

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně